

FRANÇOISE SAGAN'IN *BONJOUR TRISTESSE* ADLI ROMANINDA ÜÇGEN ARZU

Ayşe TOMAT¹

Öz: İnsan genellikle sahip olduklarıyla yetinmez; elde edebileceği nesnelere peşinde koşmak yerine imkansız olana yönelir. Doyumсуz olarak nitelendirilen arzunun imkansız karşı olan bu eğiliminin altında yatan gerçek neden, kişinin kendisi ve başkaları arasında yaptığı karşılaştırmalardır. Bir başka deyişle arzu kendiliğinden ortaya çıkmaz. İnsan arzusu dıştan gelen bir etkene bağlı olduğu için özne, bir nesneye ulaşmaya çalıştığında bunu kendinde var olan içsel süreçlerle oluşturmaz. Nesnenin arzulanabilir olması için, aynı nesnenin öznenin gözünde itibara sahip başka bir birey tarafından arzulanması gereklidir. Zaten öznenin nesneyi ulaşamaz olarak görmesinin nedeni de budur. René Girard, *Mensonge Romantique et Vérité Romanesque (Romantik Yalan ve Romansal Hakikat)* adlı yapıtında, nesneye ulaşma yolunda, özneye hem yol gösteren hem de onun karşısına büyük engeller çıkartan bu kişiyi dolayımlayıcı olarak adlandırır. Françoise Sagan ise yarattığı kişiler aracılığıyla yaşadığı döneme damga vuran yazarlar arasında yer alır. *Bonjour Tristesse* Sagan'ın on sekiz yaşındayken kaleme aldığı ilk romanıdır. Yazarın genç yaşına karşın büyük bir başarı elde ettiği romanının ana eksenini, ilk gençlik yıllarını coşku içinde yaşayan Cécile ve onun çapkın babası Raymond'un yaşadığı maceralar oluşturur. Bu çalışmada nesnenin saymaca bir değere sahip olduğunu öne süren ve arzunun ortaya çıkmasında ötekinin önceliğine vurgu yapan üçgen arzu kuramının göstergeleri Françoise Sagan'ın söz konusu yapıtında ele alınacaktır.

Anahtar Sözcükler: Üçgen Arzu, Dolayımlayıcı, Kıskançlık, Tutku.

Giriş

İnsan genellikle sahip olduklarıyla yetinmez; elde edebileceği nesnelere peşinde koşmak yerine imkansız olana yönelir. Doyumсуz olarak nitelendirilen

¹ Araş. Gör., Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü. ayse_tomat@hotmail.com

A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

arzunun imkansıza karşı olan bu eğiliminin altında yatan gerçek neden, kişinin kendisi ve başkaları arasında yaptığı karşılaştırmalardır.

Bir başka deyişle, arzu kendiliğinden ortaya çıkmaz. Birey ya da özne bir nesneye ulaşmak istediğinde, bunu kendinde var olan içsel süreçlerle oluşturamaz çünkü insan arzusu dıştan gelen bir etkene bağımlıdır. Nesnenin arzulanabilir olması için, aynı nesnenin öznenin gözünde itibara sahip olan bir başka birey tarafından arzulanması gereklidir. Zaten öznenin nesneyi ulaşamaz olarak görmesinin nedeni de budur. René Girard'ın “Rekabet, iki arzunun rastlantı sonucu aynı nesneye yönelmesinden doğmamıştır. Öznenin nesneyi arzulamasının nedeni, rakibin nesneyi arzuluyor olmasıdır” (Girard, 2003) sözleri arzunun eğiliminin nedenini açıklar.

Girard, *Mensonge Romantique et Vérité Romanesque (Romantik Yalan ve Romansal Hakikat)* adlı yapıtında, nesneye ulaşma yolunda, özneye hem bir yol gösterici olan hem de onun karşısına büyük engeller çıkartan bu kişiyi “dolayımlayıcı” olarak adlandırır. Dolayımlayıcı, öznenin kendisine örnek olarak seçtiği ötekidir. İkisi arasında yer alan ilişki ise zaman içerisinde bir rekabet ortamına dönüşür. Böylelikle, birbirlerine tamamen rakip olan özne ve dolayımlayıcı arasında nesne değersizleşir ve bütün önemini yitirir. Bu bağlamda nesnenin saymaca bir değere sahip olduğunu öne süren ve arzunun ortaya çıkmasında sürekli ötekinin önceliğine vurgu yapan bu kuramın göstergeleri Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse (Günaydın Hüzün)* adlı yapıtında ele alınacaktır.

1. Anne, Elsa ve Raymond Arasında Mimetik Arzu

Asıl adı Françoise Quoirez olan yazara, Marcel Proust'un *Kayıp Zamanın İzinde* adlı yapıtında yer alan Sagan Prensesi'nden esinlenilerek Françoise Sagan takma adı verilir. Sagan, yarattığı kişiler aracılığıyla yaşadığı döneme damga vurmaya başaran yazarlar arasında yer alır. *Bonjour Tristesse* Sagan'ın on sekiz yaşındayken kaleme aldığı ilk romanıdır. Yazarın, genç yaşına karşın büyük bir başarı elde ettiği romanının ana eksenini, ilk gençlik yıllarını coşku içinde yaşayan Cécile ve onun çapkın babası Raymond'un yaşadığı maceralar oluşturur.

Söz konusu roman, René Girard'ın üçgen arzu kuramı bağlamında irdelendiğinde birçok örnekle karşılaşılacaktır. Nitekim yapıtın en belirgin göstergelerinden biri Anne, Elsa ve Raymond arasında oluşan mimetik arzudur. Kızı Cécile ile birlikte yaşayan Raymond, yakışıklı, zengin ve duldur. Kırk yaşının verdiği olgunluğa karşın son derece genç görünen, canlı ve hareketli biridir. Yirmi dokuz yaşındaki sevgilisi Elsa ise genç ve güzeldir. Bir gün, Raymond yaz için hazırlık yapmaya başlar ve Akdeniz'de gözlerden uzak, büyüleyici büyük bir villa kiralar. Elsa'nın da kendileri ile birlikte gelmesini ister ancak kızına çok değer veren ve ona arkadaşı gibi davranan Raymond, Elsa'yı kiralandığı villaya davet etmeden önce Cécile'e danışır. Babasının hayatına giren kadınları kıskanan Cécile ise, Elsa ile yaşlarının yakın olması nedeniyle iyi anlaşmaktadır bu nedenle onun kendileri ile birlikte tatile

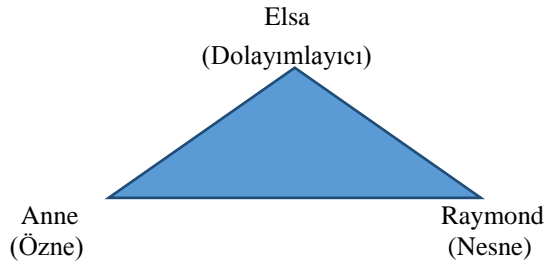
A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

gitmesinin sorun olmayacağını düşünür. Gerçekten de bu üçlü arasında hiçbir sorun yaşanmaz. Ancak Raymond, Elsa ve Cécile'in mutlulukları uzun sürmez çünkü Cécile'in annesinin eski bir arkadaşı olan Anne Larsen, Raymond'un daveti üzerine onlarla birlikte tatil yapmaya gelir.

Kırk iki yaşındaki Anne, çok güzeldir fakat aynı derecede de kibirlidir ve sürekli etrafındakileri küçümser. Raymond gibi dul ve özgür olan Anne'in yaşamı daha farklıdır. Anne zamanını ince, zeki ve tutarlı kişilerle birlikte geçirirken, Raymond gürültülü, basit ve komik arkadaşlarıyla birlikte olmayı tercih eder. Anne'in geleceğini öğrenen Cécile bütün bunları düşünmekten alıkoyamaz kendisini çünkü o geldiğinde babası ve kendisi arasındaki ilişkinin artık eskisi gibi olmayacağını, onun kendilerini sürekli küçük göreceğini ve her şeye karşı çıkacağını öngörür.

Nitekim Cécile bu konudaki sezgilerinde yanılmaz. Anne, ilk geldiği andan itibaren kibri nedeniyle etrafındakileri küçümsemeye ve huzursuzluk çıkartmaya başlar. Raymond ve Elsa onu karşılamaya giderler ancak kendi arabasıyla gelmeyi tercih eden Anne'ı evde yalnız olan Cécile karşılar. Onu odasına götürdükten sonra Raymond ve Elsa'nın kendisini karşılamak için gara gittiklerini söylediği anda Anne'in kıskançlığı gün yüzüne çıkar: "Onun valizini sandalyenin üstüne koymuştum, ardından ona doğru dönerken çok şaşırdım. Birdenbire yüzü soldu, ağzı titredi. Elsa Mackenbourg? Raymond, buraya Elsa Mackenbourg'u mu getirdi?" (Sagan, 1954, s. 22).

Anne'ı sakın, alay dolu ve baskın kişiliği ile görmeye alışkın olan Cécile, onun kıskançlığı ve dayanıksızlığı karşısında şaşırır ve odadan çıktığı andan itibaren onun tepkisini imgeleminden silip atamaz. Anne, gibi güçlü bir kadının böyle bir tepki vermesi Cécile'in aklına babasına aşık olabileceği olasılığını getirir. Elsa'nın da Raymond ve Cécile ile birlikte tatilde olduğunu öğrendiği anda Anne'in verdiği tepki, Girard'ın bakış açısıyla incelendiğinde, aralarında bir üçgen arzusunun oluştuğunu söylemek yerinde olacaktır. Çünkü Anne, Raymond'u yıllardır tanır ve ikili arasında hiçbir zaman duygusal bağlamda bir ilişki gerçekleşmez aksine Anne, Raymond'u sorumsuz bir yaşamı tercih ettiği için sürekli eleştirir. Böylelikle, geçmişte Anne tarafından aşağılanan Raymond, zaman içerisinde Anne'in gözünde değer kazanmaya başlar bunun nedeni kuşkusuz Elsa'nın varlığı ve Raymond'la ilişkisidir. Bu nedenle, Elsa, üçgende dolayımlayıcı konumuna yerleşir, özne Anne da içten içe Elsa'yı küçümsemeye, kıskanmaya ve ondan nefret etmeye başlar.

A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

Bu bağlamda Anne'in Raymond'a karşı tutkusunun ve arzusunun kendiliğinden ortaya çıkmadığının, bunun altında yatan nedenin Elsa'ya duyumsadığı kıskançlık olduğunun altı çizilmelidir. Söz konusu durum, Girard'ın öznenin arzusunun ortaya çıkmasının başka bir etkene bağlı olduğu savını doğrular niteliktedir. Dolayımlayıcı kavramının ortaya çıkmasının nedeni kişinin kendisi ve başkalarıyla karşılaştırma yapmasıdır. Anne da bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde kendisini Elsa ile kıyaslama eğiliminde bulur. Güneşte cildi yanan ve kabuk atmaya başlayan, sabahları solgun bir yüz, şiş göz kapakları ve renksiz dudaklarla kahvaltıya inen Elsa, yine de Anne tarafından kıskanılır. Kendisine son derece güvenmesine, iyi bir kariyere sahip olmasına karşın Anne, Elsa gibi zayıf bir kadına bile haset duyumsar çünkü "Elsa yirmi dokuz yaşındadır, bir başka deyişle Anne'dan on üç yaş daha gençtir" (Sagan, 1954, s. 32).

Girard, özne ve dolayımlayıcı aynı evrende yaşadıklarında, aralarındaki mesafenin az olduğunu ve bu mesafenin kısa olması nedeniyle iki rakibin birbirine duyumsadığı nefretin derecesinin arttığını vurgular. Özne ve dolayımlayıcının aynı evrende yaşaması da içsel dolayım olarak adlandırılır; bu bağlamda Anne ve Elsa arasındaki dolayım içsel olarak nitelendirilebilir çünkü özne Anne ve dolayımlayıcısı Elsa aynı evrende hatta aynı evde yaşarlar.

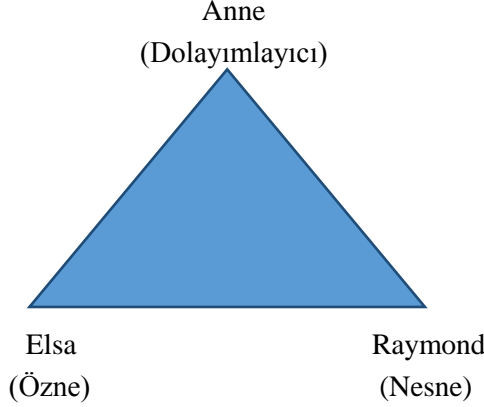
İçsel dolayımda özne ve dolayımlayıcı birbirlerine çok yakın oldukları için, her ikisi de aralarındaki rekabeti gizlemeye çalışır. Özne, dolayımlayıcının kendisini küçük görmesini engellemek için, kendi arzusunun önceliğine dikkat çekmeye çalışır ve onun kendisini taklit ettiğini söyler. Dolayımlayıcıyı suçlar, onun kendisiyle nesnesinin arasına girdiğini savunur. Bu nedenle dolayımlayıcıyı *terzo incomodo* (münasebetsiz üçüncü) (Girard, 2007, s. 31) olarak adlandırır ancak gerçekte ona hem hayranlık duyar hem de ondan nefret eder:

Nesneye yönelen dürtü aslında dolayımlayıcıya yönelen dürtüdür; içsel dolayımda bu dürtü bizzat dolayımlayıcı tarafından engellenir, çünkü o da aynı nesneyi arzu etmektedir ya da zaten aynı nesneye sahiptir, örnek aldığı kişinin büyüğü altında olan izleyici, dolayımlayıcının önüne çıkardığı bu engeli doğal olarak kendisine karşı bir kötü niyetin kanıtı olarak görür. (...) Dolayısıyla özne, örnek karşısında birbiriyle çatışan iki duygu arasında bölünmüştür: en boyun eğmiş saygı ile en yoğun hınç. Bu nefret adını verdiğimiz tutkudur (s. 30).

Anne'a göre bu üçgende münasebetsiz üçüncü Elsa'dır çünkü Raymond ve kendisi arasındaki ilişkiye dahil olmaya çalıştığını düşünür ve rahatsız olur. Elsa'yı umursamıyormuş gibi davranmasının, içten içe ona kin ve nefret duyumsamasının nedeni de budur. Anne ve Elsa arasındaki dolayım Elsa'nın bakış açısıyla irdelendiğinde yeni bir sonuç daha ortaya çıkar; Elsa'nın arzusu. Elsa'nın duygularında öncelikle dikkat çeken nokta Raymond'u onun kendisini sevdiğinden daha çok sevmesidir. Zaten "birbirlerini seven iki kişinin aşkı neredeyse hiçbir zaman aynı değildir. Tutkulu aşta sırasıyla seven taraflardan birinin diğerini daha fazla sevdiği evreler vardır" (Stendhal, 2003, s. 123). Elsa da aradaki yaş farkına karşın tutkuyla bağlıdır Raymond'a. Bu nedenle Anne'in gelmesiyle birlikte huzursuz olur. Kendisinin daha genç ve hareketli olduğunu

A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

ve Raymond'un kendisi gibi kadınları tercih ettiğini bilmesine karşın, Anne'yi kıskanır. Böylelikle, üçgen arzusunun içsel dolayım bağlamında değerlendirilen Elsa da Anne'yi dolayımlayıcısı olarak seçer. Kıskançlığını belli etmemeye çalışır ancak genç kadın arzusunun kaynağının Anne olduğunun farkındadır çünkü Raymond'a karşı artan tutkusunun altında başka bir kadının varlığı yatar.

Anne ve Elsa'nın arzularının kaynağı *Öteki*'nin (Girard, 2007, s. 34) varlığıdır, her biri diğerinden yola çıkarak arzu duyar. İçsel dolayım da bir kişi bilerek ya da farkında olmadan başkasının dikkatini çeker ve onun dolayımlayıcısı olur. Durumun farkında olmayan dolayımlayıcı da kendisini dolayımlayıcı olarak seçen öznenin arzusuna özenir. Böylelikle ilk üçgende dolayımlayıcıyken, ikinci üçgende özne konumuna yerleşir. Girard, üçgenin köşelerinin bu şekilde değişimine *çifte dolayım* ya da *karşılıklı dolayım* (Girard, 2007, s. 94) adını verir. Elsa ve Anne birbirlerinin dolayımlayıcısıdır, her ikisi de bir diğerinin arzusuna arzu duyar. Elde etmeye çalıştıkları nesnelere Raymond'u bir diğeri istediği için arzularlar. Elsa ve Anne'in yer değiştirdiği bu üçgen *çifte dolayım* ya da *karşılıklı dolayım* örneğini oluşturur.

Şimdi bir özne-dolayımlayıcı ve dolayımlayıcı-özne var elimizde, bir model-mürit ve bir mürit-model. Herkes kendi arzusunun üstünlüğünü ve önceliğini belirterek ötekini taklit eder. Herkes ötekinde hunharca zalim bir işkenceci görür. Tüm ilişkiler simetrik: iki oyun arkadaşı dipsiz bir uçurumun onları ayırdığını sanır, oysa biri için söylediğimiz her şey öteki için de geçerlidir. Zıtların kısır karşıtlığıdır bu, arzu arttıkça ve iki özne birbirine yaklaştıkça daha da hunharlaşıp daha da içeriksizleşen bir karşıtlık (s. 93).

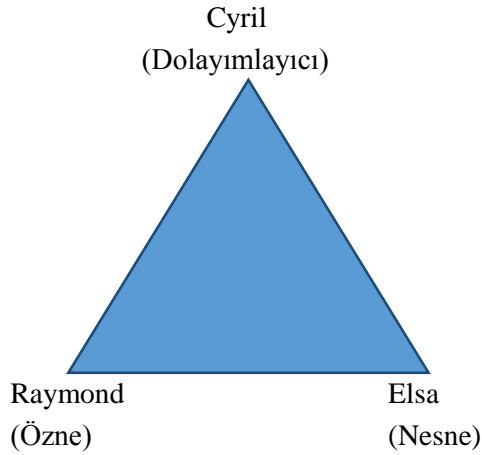
2. Raymond, Cyril ve Elsa Arasında Mimetik Arzu

Anne ve Elsa arasında ortaya çıkan dolayım örneğinin ardından, bir başka üçgen daha belirir romanda; Raymond ve Cyril arasındaki kıskançlık. Cécile, babasının yeni sevgilisi Anne'in kurallar koymasından ve kendisini sürekli denetlemesinden çok rahatsız olur. Üstelik babasının sevgilisiyken bile ona katlanamayan genç kız, onun babasıyla evlendiğinde neler yapabileceğini düşündükçe çılgına döner. Bu nedenle aklına bir fikir gelir; sevgilisi Cyril ve Elsa arasında bir ilişki olduğu yalanını öne sürer böylelikle Raymond'un Elsa'ya kıskanacağını ve tekrar onunla birlikte olmak isteyeceğini düşünür.

A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

Planını gerçekleştirmek için Cyril ve Elsa'yla konuşur ve onları zor da olsa ikna eder. Raymond ise genç çifti birlikte gördüğünde öncelikle umursamıyormuş gibi davranır ancak daha sonra Cyril'e haset duyumsamaya başlar. Raymond, kendisinin genç adama göre çok zengin, tecrübeli, akıllı ve yakışıklı olduğunun bilincindedir fakat Cyril'e haset duyumsamasının tek bir nedeni vardır; Cyril ondan gençtir.

Birey varlığıyla ilgili eşitsizliklerin ayırımına varır ve kişinin doğasına yönelik haset duyumsarsa, Girard bu durumu *varoluşsal haset* olarak adlandırır. "Her şeyi bağışlayabilirim ama seni-seni sen yapan şeyi-sende olanın bende olmamasını-aslında sen olmamamı asla" (Scheler, 2004, s. 14) sözü Raymond'un içinde bulunduğu duygu durumunu en iyi şekilde açıklar çünkü o da Cyril'e *varoluşsal haset* duyumsar.

Kendisiyle birlikteken Elsa'nın güzelliğinin farkında olmayan Raymond, Cyril ile olduğunu düşündüğünden beri Elsa'yı daha da güzel bulur. Bir gün Cécile ve Raymond ormanda yürüyüşe çıktıklarında, birlikte çimlerde uyuyan Cyril ve Elsa'yı görürler. Cécile babasına baktığı anda "o kımıldamadan tuhaf bir solgunlukla onları izler" (Sagan, 1954, s. 127) Cécile, Raymond'un onların üzerine atılmak ve ayırmak gibi bir niyeti olduğunu ayırmsar. Söz konusu durum Proust'un düşünceleriyle örtüşür:

Aşklarımızı daha iyi çözümlenmeyi bilseydik görürdük ki çoğu kez kadınlar, onları ellerinden almaya çalıştığımız erkeklerin karşıt ağırlığı yüzünden hoşumuza giderler, onları elde etmek için ölüme dek acı çeksek bile: bu karşıt ağırlık yok olduğunda kadının büyüğü de yok olur. Bunun bir örneği, sevdiği kadına duyduğu iştahın azaldığını hisseden adamın kendi çıkarsadığı birtakım kuralları kendiliğinden uygulamaya koymasındır: kadını sevmeye devam edebilmek için onu her gün korunmasını gerektiren tehlikeli bir ortama sokuyordur. (Proust, 2012, içinde Girard, 2007, s. 56).

Bu bağlamda Cécile'in planının işe yaradığını belirtmek gerekir çünkü Elsa sevgilisiyken ona arzu duymayan özne Raymond, Cyril ile birlikte olduğunu öğrendiği andan itibaren onu tekrar arzulamaya başlar. Başka bir erkeğin varlığı

A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

Raymond'un tutkusunun gün yüzüne çıkmasına neden olur. Bu durumda nesne Elsa'nın bir önemi yoktur çünkü Elsa ulaşılacak istenen, arzulanan nesne olarak görünmesine karşın, öznenin isteği dolayımlayıcısının yerinde olabilmektir. "Nesne elde edildiği anda kutsallığını yitiriyor ve nesnel özelliklerine geri dönüyordur" (Girard, 2007, s. 86). Girard'ın altını çizdiği gibi dolayımlayıcının nesneye verdiği sahte ışık, nesne elde edildiği an söner. Bunun nedeni nesnenin saygın gibi görülmesi ancak gerçekte saygın olanın dolayımlayıcı olmasıdır.

Sonuç

René Girard, *Romantik Yalan ve Romansal Hakikat* adlı eserinde, kıskançlık nedeniyle bireylerde ortaya çıkan duygu durumlarını açıklarken yapıtları da *yansıtma/açığa çıkarma* eksenini üzerinde değerlendirir. (s. 10). Bu durumda eksenin bir ucunda dolayım olgusunun gizlendiği yapıtları incelerken, diğer ucunda da dolayımın açıkça belirtildiği yapıtları ele alır. Böylelikle, "Dolayımlayıcının varlığını açığa çıkarmayan yapıtlar için romantik deyimini; dolayımlayıcının varlığını açığa çıkaran yapıtlar için ise romansal deyimini" (s. 34) kullanır.

Romantik yapıtlarda da üçgenler mevcuttur ancak orada özne arzusunun kaynağını, dolayımlayıcısını açığa çıkartmaz. Romansal yapıt ise arzusunun kendiliğinden olmadığını ve ortaya çıkmasında mutlaka bir başka etkenin olduğunu savunur. Bir başka deyişle, "Romantik yapıt, öznenin özerkliğini ve arzusunun kendiliğindenliğini yücelten yapıttır; romansal yapıt da bu yüceltimi kurcalayan ve deşen, aldanişın mekanizmalarını gösteren ve böylece arzusunun dolayımlanmış niteliğini açığa çıkaran yapıttır" (s. 10). Sonuç olarak, *Bonjour Tristesse* adlı roman, Girard'ın romantik-romansallık eksenini bağlamında irdelendiğinde, üçgen arzu örneklerinde de görüldüğü gibi dolayımlayıcının varlığını gün yüzüne çıkarttığı için yapıtı romansallık kutbuna yerleştirmek yerinde olacaktır.

KAYNAKÇA

Baudrillard, J. (2011). *Nesneler Sistemi*. (Çev. Oğuz Adanır ve Aslı Karamollaoğlu). İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.

Girard, R. (2003). *Şiddet ve Kutsal*. (Çev. Necmiye Alpay). İstanbul: Kanat Kitap.

----- (2005). *Günah Keçisi*. (Çev. Işık Ergüden). İstanbul: Pusula Yayıncılık.

----- (2007). *Romantik Yalan ve Romansal Hakikat*. (Çev. Arzu Etensel İldem). İstanbul: Metis Yayınları.

----- (2010). *Kültürün Kökenleri*. (Çev. Mükremin Yaman ve Ayten Er). Ankara: Dost Kitabevi Yayınları.

----- (2010). *Mensonge Romantique et Verité Romanesque*. Editions Grasset.

A. TOMAT, Françoise Sagan'ın *Bonjour Tristesse* Adlı Romanında Üçgen Arzu

Hegel, G. W. F. (1939). *La Phénoménologie de L'Esprit*. Paris: Editions Moutaigne.

----- (2011). *Tinin Görüngübilimi*. (Çev. Aziz Yardımlı). İstanbul: İdea Yayınevi.

Proust, M. (2012). *Kayıp Zamanın İzinde Swann'ların Tarafı*. (Çev. Roza Hakmen). İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Sagan, F. (1954). *Bonjour Tristesse*. Paris: Editions Juillard.

Scheler, M. (2004). *Hınç*. (Çev. Abdullah Yılmaz). İstanbul: Pusula Yayıncılık.

Stendhal, M-H. B. (2003). *Aşk Üzerine*. (Çev. M. Mukadder Yakupoğlu). İstanbul: Adam Yayıncılık.

TRIANGULAR DESIRE INDICATORS IN FRANOISE SAGAN'S NOVEL, *BONJOUR TRISTESSE*

Abstract: Human beings in general do not content with what they have; they head towards what is impossible rather than running after the objects that they can acquire. The underlying real reason of this propensity of desire is characterized as insatiable, for the impossible is the comparisons that the individual make between oneself and others. In other words, desire does not emerge by itself. When a subject tries to reach an object, the subject does not constitute this through internal processes that exist in one, since human desire is attached to an external factor. For an object to be desirable, the same object needs to be desired by another individual who is highly regarded in the eyes of the subject. As a matter of fact, this is also the reason why the subject sees the object as unattainable. René Girard, in his work called *Mensonge Romantique et Vérité Romanesque* (*Romantik Yalan ve Romansal Hakikat*), entitles this individual who both guides and constitutes an impediment to the subject on the way to reaching the object, as mediator. Françoise Sagan is among the authors who marked their times, through the characters she created, and *Bonjour Tristesse* is the first novel that Sagan commits to paper when she is eighteen. The adventures of Cécile who lives first years of her youth zestily and her lecherous father- Raymond- have gone through, form the main axis of the novel, which gains a great accomplishment despite the author's young age. In this article, the indicators of triangular desire theory, which asserts that the object has a face value and which emphasizes the priority of the other in the occurrence of desire, will be discussed in Françoise Sagan's aforementioned work of art.

Keywords: Triangular Desire, Mediator, Jealousy, Passion.